

[Fiskeriministeren.]

bemyndigelse. Det mener jeg altså ikke man kan, men det er klart, at alle disse ting kan drøftes i udvalget.

Knud Hertling: Der skete desværre et lille teknisk uheld med hensyn til ordførernes rækkefølge, og det beklager jeg.

Jeg vil gerne også på hr. Rosings vegne sige et par ord om det foreliggende lovfor-slag.

Jeg vil ikke påstå, at fremsættelsen af dette lovfor-slag har vakt nogen begejstring hos de grønlandske medlemmer af det høje ting' og ej heller hos det grønlandske lands-råd. Jeg ved, at der er fort mange samtaler med fiskeriministeren fra grønlandsk side for at undgå det, som står i lovforslagets § 3, 1. punktum. Det, vi gerne ville undgå, var, at den i lovforslaget omtalte kompetence, som hele tiden har været ministeren for Grønlands ressort, overførtes til fiskerimini-steren. Begrundelsen for dette ønske fra vor side er, at vi føler os mere trygge ved mini-steriet for Grønlands særlige sagkundskab med hensyn til forholdene i Grønland end ved fiskeriministeriet. Vi er af den opfattel-se, at de grønlandske særinteresser vil kunne blive varetaget bedre fra Grønlandsministe-riets end fra fiskeriministeriets side, dels fordi landsrådets indflydelse på disse afgø-relser pr. tradition vil være større, når kom-petencen ligger i ministeriet for Grønland, dels fordi man derved bedre kan undgå de retskonflikter, som kan opstå ved udfærdi-gelse af forskrifter om national fordeling af fangstmængde og/eller fangstindsats. Med andre ord: vi kan på denne måde nemmere undgå et slagsmål mellem danske, grøn-landske og færøske fiskere om en national kvotering.

Endelig er vi bange for, at en dansk fiske-riminister, som uheldigvis også kan være minister for Grønland samtidig, politisk kan føle sig presset til at tage større hensyn til danske fiskere end til grønlandske fiskere. Lad mig tilføje, at denne frygt ikke er helt ubegrundet med de hidtidige erfaringer, vi har. Her tænker jeg på hele laksefrednings-spørgsmålet, hvor de få danske fiskere, som fisker ved Grønland, ved deres fiskerimini-ster vandt over de mange grønlandske fiske-res Grønlandsminister.

I øvrigt er det mig temmelig ubegribeligt,

hvorfor fiskeriministeren vil have flere bemyndigelser vedrørende Grønland, når han som minister for Grønland i forvejen har en udmærket hjemmel til de i lovforsla-get omtalte foranstaltninger, nemlig i den grønlandske fiskerilovs § 4. Så sent som den 14. december 1970 udstedte ministeren en bekendtgørelse om regulering af laksefiske-riet i grønlandske farvande i 1971 med hjemmel i denne paragraf og med virkning også for de internationale farvande, de så-kaldte ICNAF-områder.

Jeg ved godt, at det er noget tvivlsomt, hvorvidt § 4 i den grønlandske fiskerilov giver hjemmel til forskrifter om national fordeling af fangstmængde og/eller fangst-indsats, men dette burde være et meget lille spørgsmål. Denne tvivl kan klares ved, at ministeren meget hurtigt fremsætter et ændringsforslag til den grønlandske fiskeri-lovs § 4 med en tilføjelse herom. På denne måde kan ministeren tilgodese de grøn-landske ønsker, hvis imødekommelse, som ministeren så mange gange har sagt, ligger ham stærkt på sinde.

Risgaard Knudsen: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at udvalget kan få tilstillet et meget omfattende materiale vedrørende disse forhold. Derfor skal jeg afholde mig fra her at gå ind i en yderligere diskussion om baggrunden for den kgl. an-ordning, der er udstedt den 21. januar i år. Jeg forstår på ministeren, at også den side af sagen kan vi få lejlighed til nærmere at drøfte i udvalget.

Dernæst vil jeg gerne gøre en bemærkning foranlediget af de udtalelser, som hr. Kofoed fremsatte. Hr. Kofoed kom ind på spørgsmålet om en begrænsning af laksefi-skeriet ved Norge, og jeg hæftede mig ved, at hr. Kofoed som sit partis ordfører frem-satte den udtalelse, at beslutningen vedrø-rende begrænsningen i laksefiskeriet ved Norge mere var en politisk betonet end en biologisk begrundet beslutning. Det er jo en hård anklage mod regeringen, adresseret til ministeren. Når jeg tager spørgsmålet op ved denne lejlighed, er det ikke mindst på baggrund af, at disse udtalelser er fremsat af en ordfører for et regeringsparti. Jeg har tidligere omtalt dette forhold, men når nu også hr. Kofoed i dag kommenterer sagen ud fra den synsvinkel, synes jeg, at der i høj